

Jeg skal afslutningsvis give Venstres principielle tilslutning til lovforslagene, men endnu en gang appellere til aftalepartierne og til andre partier om en konstruktiv udvalgsbehandling med henblik på at minimere bureaukratiet og styrke retssikkerheden.

Det vil også være en fordel, hvis regeringen inddrager erhvervet i de praktiske udformninger af regelsæt og skemaer.

Der blev stillet mange spørgsmål, inden aftalen om Vandmiljøplan II blev indgået. Lovforslagene afføder yderligere spørgsmål. Og så er det Venstres håb, at de to spørgsmål, som er nævnt i indledningen, engang vil kunne besvares bekræftende.

Lene Espersen (KF):

Efter et langt, sejt forløb ser vi nu den lovmæssige udmøntning af Vandmiljøplan II.

Som tidligere ordførere har været inde på, har det drejet sig om at nå et reduktionsmål på ca. 37.000 t, som skulle være den totale udmøntning af den oprindelige vandmiljøplan. Det skulle dermed også være den danske implementering af EU's nitratdirektiv. Og jeg vil gerne indlede med at sige, at Det Konservative Folkeparti er meget glad for, at vi fik forhandlet en aftale på plads, meget glad for, at aftalen dækker et bredt mandat i Folketinget, og jeg synes også, det er vigtigt at fremhæve, at man på afgørende områder er gået ind på de krav, som Det Konservative Folkeparti stillede forud for forhandlingerne, nemlig at vægten først og fremmest skulle lægges på naturens egne virkemidler frem for på afgifter.

Vi har fået våde enge, skovtilplantning, efterafgrøder og andre ting ind i aftalen, og det finder vi er meget positivt. Vi kan også med glæde konstatere, at den afgift, som statsministeren og regeringen først ville pålægge erhvervslivet, er fjernet, og man har i stedet benyttet sig af den borgerlige model, hvor vi alene lægger en bøde på overforbruget. Det er meget positivt.

Aftalen, vi indgik, er ganske klar. Jeg tror endog, at miljøministeren har sagt, at det er en af de klareste aftaler, der nogen sinde er indgået i Folketinget, og derfor har Det Konservative Folkeparti også med spænding set frem til behandlingen af denne i Folketinget.

Vandmiljøpakken består af fire lovforslag, men da vi ikke har meget tid til vores rådighed, vil jeg alene lægge vægt på nogle af de punkter i de enkelte lovforslag, som vi finder er problematiske eller uklare. Jeg skal dog for god or-

dens skyld understrege, at vi naturligvis står ved aftalen og ser frem til en hurtig implementering.

Jeg vil helt generelt sige, at Det Konservative Folkeparti vil holde fast i, at vi når de miljømæssige mål, og vi håber på, at vi kan nå de miljømæssige mål, uden at vi forringer erhvervslivets konkurrenceevne mere end højst nødvendigt. Vi mener heller ikke, at vi skal lovgive med tilbagevirkende kraft.

Vi er også helt generelt optaget af, at bemyndigelserne til de pågældende ressortministre i størst muligt omfang udmøntes på en sådan måde, at der er klarhed omkring det. Og vi håber på, at der bliver mulighed for, at aftalepartierne under hele forløbet, og indtil Vandmiljøplan II er på skinner i år 2003, er grundigt involveret i arbejdet og så godt informeret som overhovedet muligt.

Vi prioriterer ligeledes en lempelig og fleksibel administration meget højt, og det er helt generelt. Vi synes, det er en smule skræmmende, når man i L 58 ligefrem skriver, at det bliver nødvendigt med nye bygninger af huse for at få plads til alle de mennesker, der skal administrere Vandmiljøplan II. Så lad os prøve og se, om ikke vi kan gøre administrationen så fleksibel og lempelig som overhovedet muligt.

Naturligvis har vi forståelse for, at eksempelvis inden for Skatteministeriets ressortområde er der behov for seriøs ligning. Der kan ikke være tale om, at vi hopper over, hvor gærdet er lavest, men vi håber alligevel på, at vi i den generelle administration – og det bliver nok mest inden for Fødevarerministeriets område – kan lave en lempelig praksis, så vi ikke propper masser af mennesker ind i et hus til bare at sidde og administrere.

L 55 omhandler administration af vådområderne, og vi må sige, at som udgangspunkt er Det Konservative Folkeparti mest til sinds at lade amterne beholde den opgave, ganske enkelt fordi vi skønner, at man når størst lokal opbakning bag en decentral proces. Vi er meget optaget af den praktiske udmøntning, men vi understreger, at det, der naturligvis er afgørende, er, at vi får de vådområder udlagt, og derfor håber vi på, at amterne vil vise en stor velvilje i den anledning. Ellers må vi jo tage punktet op til drøftelse igen, men som udgangspunkt synes vi, at det er en fornuftig model.

Vi ser også problemer eksempelvis omkring de kunstigt afvandede områder, hvor Miljøministeriet lægger op til en ændret status. Vi er